POLITECHNIKA GDAŃSKA

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Metoda elementów skończonych, PG_00064835		
Kierunek studiów	Mechanika i budowa maszyn		
Data rozpoczęcia studiów	luty 2027 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu	2027/2028
Poziom kształcenia	II stopnia	Grupa zajęć	Grupa zajęć specjalnościowych Grupa zajęć powiązanych z prowadzonymi badaniami naukowymi w dziedzinie nauki związanej z kierunkiem - profil ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne	Sposób realizacji	na uczelni
Rok studiów	1	Język wykładowy	polski
Semestr studiów	2	Liczba punktów ECTS	4.0
Profil kształcenia	ogólnoakademicki	Forma zaliczenia	zaliczenie
Jednostka prowadząca	Wydziały Politechniki Gdańskiej -> Wydział Inżynierii Mechanicznej i Okrętownictwa -> Instytut Mechaniki i Konstrukcji Maszyn -> Zakład Mechaniki Stosowanej i Biomechaniki		
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot	prof. dr hab. inż. Marek Krawczuk	
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu		

Formy zajęć

Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
Liczba godzin zajęć	30.0	0.0	0.0	30.0	0.0	60

W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0

Aktywność studenta i liczba godzin pracy

Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów	Udział w konsultacjach	Praca własna studenta	RAZEM
Liczba godzin pracy studenta	60	7.0	33.0	100

Cel przedmiotu

Przedstawienie podstaw teoretycznych Metody Elementów Skończonych. Zrozumienie podstaw metody umożliwi studentom na świadome korzystanie z komercyjnego oprogramowania metody, bez traktowania go jako czarnej skrzynki.

Efekty uczenia się przedmiotu

Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
[K7_U12] rozwija swój potencjał i samodzielnie planuje własne uczenie się przez całe życie oraz potrafi ukierunkowywać innych w tym zakresie	Student zna podstawy metod numerycznych wykorzystywanych w MES.	[SU3] Ocena umiejętności wykorzystania wiedzy uzyskanej w ramach przedmiotu
[K7_W01] wyjaśnia i opisuje, na podstawie wiedzy ogólnej z zakresu dyscyplin naukowych tworzących podstawy teoretyczne Mechaniki i Budowy Maszyn, budowę i zasady działania systemów i procesów mechanicznych	Student zna podstawy numerycznego modelowania konstrukcji zgodnie z procedurami MES	[SW3] Ocena wiedzy zawartej w opracowaniu tekstowym i projektowym
[K7_U02] formułuje i rozwiązuje problemy techniczne charakterystyczne dla Mechaniki i Budowy Maszyn wykorzystując właściwe narzędzia, w tym systemy CAD i MES oraz przygotowuje dokumentację techniczną	Student potrafi zaplanować i zrealizować eksperyment numeryczny z wykorzystaniem MES	[SU3] Ocena umiejętności wykorzystania wiedzy uzyskanej w ramach przedmiotu

Treści przedmiotu	Treści przedmiotu - wykład Wykład: Podstawy MES, sposoby dyskretyzacji, pojęcie elementu skończonego. Funkcja kształtu, sposoby tworzenia funkcji kształtu. Aproksymacja pól odkształceń i naprężeń w MES. Wyprowadzenie macierzy charakterystycznych elementu skończonego. Przykłady budowy macierzy charakterystycznych dla elementów jedno, dwu i trójwymiarowych. Wyprowadzenie równań ruchu ciała dyskretyzowanego MES. Tworzenie macierzy globalnych w MES. Modelowanie warunków brzegowych, własności mechanicznych materiału konstrukcji, sposobu obciążenia. Rozwiązywanie równań ruchu w MES. Dokładność metody. Analiza liniowa i nieliniowa zagadnień statyki i dynamiki. Oprogramowanie komercyjne. Projekt: Opracowanie własnego programu MES do rozwiązania zagadnień statyki i dynamiki konstrukcji jedno wymiarowych ze szczególnym uwzględnieniem wpływu przyjętych założeń (rodzaj teorii, typ elementu, model warunków brzegowych, model materiału, model obciążenia) na dokładność uzyskiwanych wyników.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Student posiada umiejętności teoretyczne i praktyczne z mechaniki technicznej, wytrzymałości materiałów oraz podstaw programowania.

Sposoby i kryteria oceniania osiąganych efektów uczenia się

Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
Test wiedzy toretycznej	60.0%	50.0%
Projekt	100.0%	50.0%

Zalecana lista lektur

Podstawowa lista lektur

1. Jaworski A.(1981), Metoda elementów skończonych w wytrzymałości konstrukcji, Wyd. PW, Warszawa,

2. Rakowski G., Kacprzyk Z. (1993), Metoda elementów skończonych w mechanice konstrukcji, Oficyna Wyd. Pol. Warszawskiej, Warszawa

3. Zienkiewicz O.C. (1972), Metoda elementów skończonych. Arkady, Warszawa

4. Król K.(2007), Metoda elementów skończonych w obliczeniach konstrukcji, PR, Radom,

	Uzupełniająca lista lektur	1. Szmelter W., Dacko M., Dobrociński S. (1979), Wieczorek M.: Metoda elementów skończonych w statyce konstrukcji, Arkady, Warszawa, 2. Zagrajek T., Krzesiński G., Marek P. (2005), Metoda elementów skończonych w mechanice konstrukcji. Ćwiczenia z zastosowaniem systemu Ansys, Oficyna Wyd. Pol. Warszawskiej, Warszawa. 3. Liu G.R., QUEK S.S. (2003), The finite element method. A practical course. Butterworth- Heinmann 4. Rusiński E., Czmochowski J., Smolnicki T., (2000) Zaawansowana metoda elementów skończonych w konstrukcjach nośnych, Oficyna Wyd. Pol. Wrocławskiej., Wrocław 5. Moaveni S. (1999), Finite element analysis. Theory and application with Ansys. Prentice Hall
	Adresy eZasobów	
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania	Zdefiniować pojęcie elementu skończonego. Macierz mas i sztywności belki wg. teorii elementarnej oraz teorii Timoshenko. Wpływ typu elementu skończonego na dokładność obliczeń.	
Zajęcia praktyczne w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.